

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437478
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122437478.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, H. C., zast. JUDr. Andrejom Garom, so sídlom Štefánikova 14, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 30 850 436 proti žalovanej A. I. C., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX H., zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava IČO: 36 862 711 o náhradu škody 113,45 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 113,45 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 7 % ročne zo sumy 113,45 eur od 8.11.2022 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Konanie v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 113,45 eur od 13.12.2021 do 7.11.2022 z a s t a v u j e .

III. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou domáhal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi sumu 113,45 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 113,45 eur od 13.12.2021 do zaplatenia. Uplatnil aj trovy konania.

Žalobný návrh odôvodnil tým, že si uplatňuje svoj nárok na náhradu škody, ktorá spočíva vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť, na základe skutočností uvedených v návrhu.

Ďalej uviedol, že žalobca a žalovaná vedú konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu, vedené na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 a konanie o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode vedené na Okresnom súde Bratislava IV. sp. zn. 13P 91/2019. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 4.10.2021 zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 11P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 na čas do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 tak, že žalobca je oprávnený sa stretávať s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si maloletého riadne na styk pripraveného pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí pred kultúrnym domom prevezme a na tom istom mieste maloletého žalovanej vráti. Rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 21.10.2021.

Žalovaná nerešpektuje toto rozhodnutie a sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a priesťahmi marí styk žalobcu s maloletým a doposiaľ ich zmarila 60.

Žalovaná opakovane nereaguje na SMS správy žalobcu, nekomunikuje, neposkytuje základné informácie o maloletom žalobcovi a kladie si vlastné podmienky pre styk žalobcu s maloletým. Vytvára

obštrukcie a snaží sa mylne vyvolávať dojem, že je síce ochotná dodržiavať súdne rozhodnutie, ale podľa jej tvrdení to údajne objektívne prekážky na strane dieťaťa neumožňujú.

Ďalej uviedol, že žalobca si podľa vykonateľného rozhodnutia išiel dňa 12.12.2021 prevziať maloletého a za týmto účelom vycestoval z miesta bydliska, pred svojím príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, čo bolo bez odozvy žalovanej. Len stručne mu oznámila, že rozhodnutie je zrušené, o čom ale žalobca nemal vedomosť, lebo žiadne rozhodnutie mu nebolo doručené. Žalovaná neumožnila žalobcovi ani len vidieť maloletého a na ostatné správy nereagovala. Žalobca privolať príslušníkov policajného zboru, ktorým oznámil toto stretnutie prostredníctvom zápisnice. Žalobca má za to, že za zmarený styk preberá zodpovednosť výlučne žalovaná z dôvodu, lebo maloletého na styk nepripravila, ako jej táto povinnosť vyplýva z uznesenia súdu. Navyše zo znaleckého posudku č. 144/2020 vypracovaného znalkyňou PhDr. Martou Halašovou, PhD., ktorý bol vypracovaný do konania sp. zn. 18P 54/2019 vyplývajú závažné skutočnosti, ktoré len potvrdzujú, že žalovaná umožňuje u maloletého ňou naučené krátkodobé odmietavé reakcie maloletého smerom k žalobcovi. Táto reakcia však aj na základe posudku znalkyne po chvíli opadá a maloletý sa vie so žalobcom radostne hrať a komunikovať. Znalkyňa v znaleckom posudku ďalej uviedla, že žalovaná si kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s maloletým a negatívne ovplyvňuje maloletého proti žalobcovi s tým, že si maloletý osvojuje negatívne nastavenie žalovanej proti žalobcovi a jej odmietavý postoj k reakciám styku. Maloletý podvedome koná rovnako ako žalovaná v záujme dosiahnutia harmónie správania žalovanej. Znalkyňa nemala pochopenie nad nezaujmom žalovanej zmeniť svoj prístup pri príprave maloletého na styk, čím len upevňuje tvrdenie žalobcu, že žalovanej marenie styku vyhovuje a jej snaha uskutočniť styk je len predstieraná. Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody, za ktorej vznik zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie uvedeného konania a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť. Žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju preventívnu povinnosť podľa § 415 Občianskeho zákona. S poukazom na toto ustanovenie je žalovaná povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie má tiež za následok vznik škody. Poukázal na rozsudok NS ČR z 22.12.1987, sp. zn. 1 Cz 63/87, judikatúra označená pod R 12/1990, v zmysle ktorej „Rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému z rodičov v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke (napr. o ochorení dieťaťa), brániacej uskutočneniu styku s maloletým na určitý čas“.

Poukázal na § 420 ods.1 Občianskeho zákona, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. V súvislosti s tým poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 20.8.2020 sp. zn. 2Co 9/2020, z ktorého okrem iného vyplýva, ak je rodičovi zverené dieťa do osobnej starostlivosti a je jeho povinnosťou strpieť právo druhého rodiča na realizáciu styku s dieťaťom a zároveň je povinný dieťa na takéto styk riadne pripraviť. Rodič zodpovedá druhému rodičovi za škodu, ktorá mu realizáciou (zmarením) styku vznikla. Pôjde najmä o vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska dieťaťa a späť a podobne.

Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi bez obštrukcii jeho styk s maloletým, prípadne včas, riadne a náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke zakladajúci predpoklad nemožnosti uskutočniť styk, nevynaložil by žalobca náklady na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť zbytočne a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým v zmysle rozhodnutia.

Tiež poukázal na rozsiahlu ďalšiu judikatúru, rozhodnutie NS ČR zo dňa 30.9.2003 sp. zn. 25Cdo 2289/2002, z ktorého vyplýva „Pokiaľ rodičovi dieťa vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zmarí styk rodiča s dieťaťom upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho, či jej všeobecnú zodpovednosť za škodu založenú na princípe prezumovaného zavinenia. Ide o zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktoré pre rodičov vyplýva zo súdneho rozhodnutia, prípadne z dohody rodičov o styku s dieťaťom“.

Ďalej poukázal na rozhodnutie NS ČSSR 1 Cz 24/89, v ktorom súd konštatoval, že „Žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu. Za účelom realizácie týchto neuskutočnených stretnutí žalobca vykonával bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda.“

V nadväznosti na tieto rozhodnutia, žalovaná je zodpovedná za vznik škody, ktorá vznikla žalobcovi, ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť.

Cesta žalobcu z miesta bydliska - F. G. XXXX/XX, XXX XX H. do miesta styku - Kultúrne centrum Bojnice, Hurbanovo námestie 19, 972 01 Bojnice a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, t. j., z Bratislavy do Bojníc 186 km a z Bojníc do Bratislavy 186 km. V zmysle ust. § 7 ods. 1 v spojení s ust. § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 71,80 eur a

náhradu za spotrebované pohonné látky vo výške 41,65 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 6.12.2021 do 12.12.2021).

Pre vyčíslenie nároku na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na cestu za účelom realizácie styku použitie zákona č. 283/2004 Z. z. o cestovných náhradách zodpovedá nielen ustálenej súdnej praxi (Rozsudok Krajského súdu Košice zo dňa 20.8.2020, sp. zn.: 20Co/9/2020 v spojení s Rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie zo dňa 25.3.2019, sp. zn. 7C/583/2016; Rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 26.11.2020, sp. zn.: 9Co/15/2020, v spojení s Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 29.5.2019 sp. zn.: 7C/49/2016; Rozsudok Okresného súdu Svidník zo dňa 5.11.2021, sp. zn. 4C/69/2016) ale je taktiež odôvodnené rozhodnutím R 12/1990, v zmysle ktorého „Potrebu použitia vlastného motorového vozidla rodiča na uskutočnenie styku s maloletým dieťaťom pri výchove druhého z rodičov treba posúdiť jednak z hľadiska prepravy rodiča do miesta styku a jednak z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla možno prihliadať na paušálne náhrady nákladov obdobného používania osobných vozidiel na iné účely.“

2. K žalobe žalobca pripojil zápisnicu o trestnom oznámení, SMS-kovú komunikáciu, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019, osvedčenie o evidencii vozidla (technický preukaz), znalecký posudok č. 144/2020.

3. Na návrh žalobcu vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz sp. zn. 37Up 1362/2022, voči ktorému podala zákonom stanovenej lehote žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že vyjadrenia žalobcu v žiadnom prípade nesúvisia s predmetom tohto konania, žalobca uvádza tvrdenia účelovo s cieľom navodiť dojem, že žalovaná bráni žalobcovi v styku s maloletým synom. Tvrdenia žalobcu sa nezakladajú na pravde v ich skutočnostiach, pričom nepravdivosť tvrdení žalobcu bola žalovanou riadne preukázaná v konaní pred Okresným súdom Prievidza. Z dôvodu irelevantnosti týchto tvrdení sa k nim žalovaná nebude vyjadrovať. Tieto nie sú pravdivé a nesúvisia s predmetom sporu.

Uviedol, že žalovaná nezodpovedá za náhradu škody žalobcovi, že dňa 12.12.2021 v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 sa mal žalobca dostaviť z miesta bydliska na prevzatie maloletého, pričom o príchode vopred žalovanú upovedomil prostredníctvom SMS správy, lebo škoda nevznikla v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej.

Komunikácia medzi žalobcom a žalovanou prebehla deň pred údajne vzniknutou škodou, teda deň predtým, ako sa mal údajne uskutočniť styk otca s maloletým synom. Žalobca bol vopred od žalovanej informovaný o tom, že styk sa nemá uskutočniť, lebo došlo k zrušeniu rozhodnutia a to uznesením Krajského súdu Trenčín. Rovnaká situácia vznikla aj dňa 11.12.2021, t. j. deň pred dátumom uvádzaným v návrhu, pričom aj v tento deň žalobca tvrdil, že nedisponuje uznesením Krajského súdu Trenčín. Z vyššie uvedeného vyplýva, že dňa 12.12.2021 bol otec o uznesení Krajského súdu v Trenčíne riadne informovaný. Žalovaná do konania predložila platobný rozkaz sp. zn. 23Up 1362/2022 zo dňa 18.10.2022 a odpor zo dňa 11.11.2022, ktorý žalovaná voči platobnému rozkazu podala.

Žalobca účelovo uvádza, že o uznesení Krajského súdu Trenčín nebol informovaný, teda nevedel, že došlo k zrušeniu rozhodnutia, ktorým žalobca odôvodňuje svoj nárok na náhradu škody. K tomuto účelovému tvrdeniu žalobcu uvádza, že dňa 1.12.2021 bolo Okresným súdom Prievidza matke a otcovi (prostredníctvom ich právnych zástupcov) doručované uznesenie krajského súdu. Dňa 2.12.2021 sa na Okresnom súde Bratislava IV. uskutočnilo pojednávanie v konaní o rozvod manželstva a o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode sp. zn. 13P 91/2019.

Žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobcu a jeho právneho zástupcu o uznesení krajského súdu a o odôvodnení jeho rozhodnutia oboznámila priamo na pojednávaní konanom dňa 2.12.2021 v konaní o rozvod. Žalobca bol na uvedenom pojednávaní osobne prítomný. Po pojednávaní, t. j. dňa 2.12.2021 v konaní o rozvod žalovaná začala pripravovať maloletého na styk so žalobcom v rozsahu pôvodného nariadeného neodkladného opatrenia, teda v nepárnu sobotu bez prespania. S poukazaním na závery uznesenia krajského súdu a vyjadrení žalovanej, mala žalovaná za to, že styk žalobcu s maloletým prebehne v nepárnu sobotu v rozšírených hodinách, od 12.00 hod. do 17.00 hod. Maloletému sa snažila vysvetliť, že sa so žalobcom stretne bez toho, aby musel prespať mimo svojho bydliska.

Ďalej v odpore uviedla, že dňa 10.12.2021 o 9.55 hod. (t. j. deň pred údajne vzniknutou škodou) kontaktoval žalobca žalovanú prostredníctvom SMS správy s tým, že maloletého syna si príde prevziať v sobotu o 10.00 hod. Na túto SMS správu nereagovala s tým, že neodkladné opatrenie s prespaním bolo zrušené. Žalobca reagoval tak, že toto rozhodnutie súdu, ktorým by došlo k zrušeniu neodkladného

opatrenia s prespaním nemá a že pre syna si príde o 10.00 hod. a vráti ho v nedeľu o 18.00 hod. Po SMS správe otca o 9.55 hod. kontaktovala svojho právneho zástupcu, ktorý nahliadnutím do ESS spisu zistil, že právny zástupcovi otca bolo uznesenie krajského súdu zasielané dňa 1.12.2021 a dňa 2.12.2021 boli o ňom informovaní osobne.

Žalovaná takéto konanie žalobcu považuje za účelové a to najmä s poukazom na skutočnosť, že o uznesení krajského súdu a jeho odôvodnení bol žalobca riadne informovaný priamo na pojednávaní v konaní o rozvod manželstva. Ak prípadná škoda žalobcovi vznikla, tak vznikla výlučne jeho vlastným konaním a to s poukazaním na všetky skutočnosti uvádzané v tomto odpore.

Následne dňa 11.12.2021 sa žalobca dostavil okrem iného aj pred bydlisko maloletého syna, kde o uznesení krajského súdu opätovne bol informovaný. Žalobca vedel o zrušení rozhodnutia, na základe ktorého sa domáha náhrady škody podaným návrhom, informovaný bol trikrát a to na pojednávaní dňa 2.12.2021, dňa 10.11.2021 prostredníctvom SMS správy a dňa 11.11.2021 aj prostredníctvom privolanej policajnej hliadky (správne malo byť 10.12.2021 a 11.12.2021).

V zmysle uznesenia krajského súdu vydané uznesenie súdu, ktorým nariadil styk v rozsahu s prespaním je racionálne nepochopiteľné a predstava, že dieťa bez problémov by sa toto bez predchádzajúcej prípravy mohlo adaptovať je iluzórna nesúladná so záujmom dieťaťa. Krajský súd Trenčín sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom žalovanej ako matky maloletého dieťaťa o tom, že je nevyhnutné opätovne nadviazovanie (rozširovanie) kontaktu dieťaťa so žalobcom ako otcom s určitou postupnosťou, aby nevystavila aktuálna zmena dieťa traume v podobe náhle zmeny jeho bezpečného prostredia, či neprítomnosti pre neho najbližšieho aktuálneho človeka – matky (žalovanej) a teda odvolací súd sa stotožnil s názorom žalovanej ako matky, že nadviazanie opätovného kontaktu žalobcu s dieťaťom a jeho prehlbovanie musí mať formu postupného adaptačného procesu, aby sa tak prirodzeným spôsobom (nenásilným) obnovili oslabené vzájomné väzby medzi žalobcom ako otcom a dieťaťom a zároveň sa eliminovalo akékoľvek významnejšie riziko, že maloleté dieťa by takú náhlu zmenu v podobe odrazu dvoch celých dní s prespaním strávených so žalobcom ako otcom, s prihliadnutím aj na tvrdenia žalovanej ako matky, že maloleté dieťa nezvláda prespávanie mimo domu ani v jej prítomnosti a ďalšie, nemuselo bez rozvrátiteľných dôsledkov na jeho psychický a emocionálny stav zvládnuť. Žalovaná na tieto skutočnosti poukazuje najmä z dôvodu tvrdení otca, ktorý účelovo poukazuje na znalecký posudok č. 144/2022. Žalobca účelovo do tohto konania predkladá len jemu vyhovujúce časti znaleckého posudku, vytrhnuté z celkového kontextu, ktoré sú z tohto dôvodu zavádzajúce. Poukazuje rovnako na skutočnosť, že voči znalkyni je v súčasnosti z dôvodu vypracovania znaleckého posudku vedené správne konanie pre jej porušenia pri vypracovaní znaleckého posudku.

Aj napriek všetkým uvádzaným skutočnostiam žalovaná uvádza, že žalobca konal spôsobom, ktorý je v priamom rozpore so záujmom maloletého syna a ktorý stav maloletého syna zhoršil. Žalovaná na styk maloleté dieťa s otcom pripravovala od 2.12.2021 v rozsahu bez prespatia, po komunikácii so žalobcom musela syna opätovne pripraviť na to, že styk sa uskutoční v rozsahu s prespaním. Motivovať syna na styk bez prespania začala motivovať ihneď po uznesení krajského súdu a nemala žiadne pochybnosti o tom, že by toto uznesenie nemalo byť záväzné. Vzhľadom na pojednávanie dňa 2.12.2021 v konaní o rozvod manželstva nemala dôvod preverovať, či došlo k doručeniu uznesenia krajského súdu žalobcovi a dôverovala tomu, že žalobca bude konať výlučne v záujme maloletého syna tak, ako to deklaroval vo všetkých konaniach. Potom, ako žalovaná synovi deň pred stykom uviedla, že styk sa má uskutočniť s prespaním, maloletý zareagoval opätovne rovnakým spôsobom a styk so žalobcom ako otcom z uvádzaného dôvodu odmietol. Žalobca nekonal v záujme maloletého, ale konal vo svojom záujme.

Ďalej uviedla, že ak by aj príslušný súd mal za to, že styk sa uskutočniť mal podľa pôvodného rozhodnutia, žalovaná poukazuje na to, že nemôže zodpovedať žalobcovi za škodu z dôvodu, za ktorý nezodpovedá a teda z dôvodu, že maloletý odmietol styk so žalobcom na základe účelového konania žalobcu.

Dňa 11.12.2021 žalobca žalovanú o 9.56 hod. prostredníctvom SMS správy informoval, že sa nachádza na námestí a žalovaná reagovala SMS správou, o zrušení neodkladného opatrenia v rozsahu s prespaním žalobca vedel 2.12.2021 tak, ako už uviedla. Jeho reakcia bola taká, že o zrušení neodkladného opatrenia nevie, čo sa nezakladá na pravde, ako to žalovaná riadne predloženými dôkazmi preukázala. Tvrdila, že žalobca vedel o zrušení neodkladného opatrenia s prespaním odo dňa 2.12.2021, t. j. odo dňa pojednávania v konaní o rozvod manželstva. Komunikácia, na ktorú žalobca odkazuje a to SMS komunikácia zo dňa 12.12.2021 žalovanej nebola spolu s vydaným platobným rozkazom doručená a teda žalovaná sa k tejto nevie vyjadriť.

Následne žalobca privolať hliadku polície, ktorej opätovne uvádzal, že o uznesení krajského súdu nemá vedomosť a to aj napriek tomu, že uvedené sa nezakladá na pravde. Žalobca vôľu maloletého syna

nerespektuje, že sa maloletý s ním odmieta stretnúť, nekoná v záujme maloletého a vystavuje ho neustále situáciám s privolaním policajných hliadok.

Maloletý odmieta realizáciu styku so žalobcom a nie je to následkom konania žalovanej. Žalovaná už od roku 2020 upozorňovala konajúce súdy, ako aj žalobcu na skutočnosť, že maloletý odmieta styk so žalobcom a je veľmi náročné tieto styky realizovať bez jej prítomnosti, a to najmä v rozsahu na prespanie tak, ako to žalobca neustále vyžaduje. Žalovaná opakovane navrhla žalobcovi styk maloletého s ním aj za účasti kolíznej opatrovníčky a navrhla realizovať styky postupne, aby si maloletý na žalobcu zvykol a bez stresu dokázal tieto stretnutia aj realizovať. V súvislosti s tým poukázala na záverečnú správu z poradenského procesu neziskovej organizácie Orchidea, n.o. zo dňa 21.6.2022.

Matka navrhla postupne rozširovanie styku s maloletým a priamo mu navrhla na stretnutí realizáciu a to trikrát týždenne po päť hodín, pričom aktuálne sa otec so synom stretáva každý druhý týždeň tri hodiny. Návrh matky je konkrétny, otec sa môže so synom stretávať každý týždeň trikrát po päť hodín, tiež mu navrhla, že vzhľadom na jeho pracovnú vyťaženosť si môže vybrať dni v týždni, ktorý by chcel stráviť so synom a tie následne presne určiť v rozhodnutí súdu.

Tiež otcovi navrhla harmonogram, v ktorom zohľadnila aj narodeniny syna a ponúkla mu možnosť oslavy synových narodenín. Už aj v roku 2020 navrhla na stretnutí v CDR za prítomnosti B. D. zvýšenie hodín, ktoré by otec mohol stráviť so synom, otec to však striktné odmietol.

Žalovaná považuje vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti konanie žalobcu za účelové, zneužívajúce právo, ktoré by nemalo požívať právnu ochranu. Ak by mal žalobca skutočne záujem o maloletého, už dávno by s ním mohol tráviť viac času ako mu umožňuje rozhodnutie súdu.

Žalobca do konania predložil znalecký posudok č. 144/2020, vypracovaný znalkyňou D. B. J., D., z ktorého majú vyplývať závažné skutočnosti, ktoré majú potvrdzovať, že žalovaná umocňuje u maloletého ňou naučenú krátkodobú odmietavú reakciu smerom k žalobcovi. Uvedené tvrdenia žalovaná v celom rozsahu popiera a to aj s ohľadom na skutočnosť, že žalobca do konania účelovo predložil vybrané strany zo znaleckého posudku.

Žalovaná sa nevyjadrovala k znaleckému posudku, nakoľko nie je predmetom tohto konania.

Z dôvodu konania žalobcu sa maloletý z vlastnej vôle nechcel zúčastniť stykov so žalobcom, za čo žalovaná v žiadnom prípade nezodpovedá, nakoľko uvedené spôsobuje žalobca sám svojím konaním. Žalovaná nemôže byť zodpovedná za škodu v prípade, ak táto vznikla samotným konaním žalobcu.

Poskytuje žalobcovi primeranú súčinnosť, so žalobcom pravidelne komunikuje a koná tak, aby škoda nebola spôsobená. Preto žalobca nie je oprávnený uplatňovať si voči nej nárok na náhradu škody, ktorá mu údajne vznikla, ak vznik škody bol spôsobený práve jeho konaním. Naopak vždy koná s ohľadom na potreby splnenia si preventívnej povinnosti. Žalovaná popiera tvrdenie žalobcu, že so žalobcom nekomunikuje, nereaguje na jeho SMS správy a neposkytuje mu ani základné informácie o maloletom. Uvedené tvrdenia vyvracia sám žalobca, ktorý do konania predložil dôkazy o vzájomnej komunikácii žalobcu a žalovanej. Žalovaná neporušila žiadnu právnu povinnosť, lebo konala tak, ako jej to vyplýva z príslušných právnych predpisov, ako aj právoplatných súdnych rozhodnutí. Dôvody neuskutočneného styku nie je možné pripisovať na ťarchu žalovanej. Má za to, že žalobný návrh je podaný nedôvodne.

Tiež spochybňuje vyčíslenie nákladov žalobcu v samotnom jeho návrhu a to z dôvodu, že žalobca sa do miesta bydliska maloletého za účelom jeho prevzatia nedostavil na motorovom vozidle, ktorého doklady sú priložené ako dôkaz k návrhu žalobcu s evidenčným číslom: H. a domnieva sa, že už nie je ani vlastníkom motorového vozidla, ktorého doklady tvoria súčasť návrhu.

Poukazuje na účelové konanie žalobcu, ktorý voči žalovanej podal niekoľko identických žalôb o náhradu škody, pričom predmet podaných žalôb je stále totožný. Žalobca žiada od žalovanej úhradu náhrady údajne vzniknutej škody za niekoľko (prevažne aj po sebe idúcich) dní. Žaloby obsahujú takmer identický text.

4. Žalovaná pripojila k odporu vyjadrenie matky k znaleckému posudku zo dňa 29.4.2021, komunikáciu medzi stranami sporu, oznámenie o začatí správneho konania voči znalkyni, prevzatie II. stupňového rozhodnutia právnym zástupcom žalobcu, ide o rozhodnutie sp. zn. 18P 54/2019 – II. stupňové rozhodnutie prevzaté 1.12.2021, emailové oznámenie právneho zástupcu žalovanej, platobný rozkaz sp. zn. 23Up 1362/2022, návrh na vydanie platobného rozkazu, zápisnica o trestnom oznámení z 11.12.2021, SMS komunikácia strán sporu, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019, technický preukaz na osobné motorové vozidlo, znalecký posudok č. 144/2022, uznesenie KS Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021.

5. Žalobca sa písomne vyjadril prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu k odporu žalovanej písomným podaním zo dňa 27.januára 2023, v ktorom uviedol, že žalovaná dlhodobo, sústavne

a účelovo bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu bráni v styku maloletého syna so žalobcom. Tvrdenie žalovanej, že táto skutočnosť sa nezakladá na pravdivých skutočnostiach a nesúvisí s predmetom konania je celkom klamlivé a nemožno sa s ním stotožniť. Práve vďaka niekoľkoročnému, opakovanému konaniu žalovanej možno s poľutovaním konštatovať, že neuskutočnenie realizácie styku maloletého so žalobcom nie je ospravedlniteľnou náhodnou okolnosťou, ale úmyslom žalovanej. Pod najlepší záujem maloletého jednoznačne patrí aj možnosť rozvíjať a budovať si pozitívny, vzájomne sytý citový vzťah k oboj rodičom a práve dlhodobé obdobia bez takejto možnosti môže spôsobiť stagnovanie až degradáciu vzťahu dieťaťa voči žalobcovi. Záujem maloletých detí musí byť prvoradým hľadiskom pri hľadaní konkrétneho najvhodnejšieho usporiadania vzťahov medzi rodičmi a maloletými a tento záujem vyžaduje, aby sa na jeho výchove podieľali obaja rodičia, ktorí majú v živote detí bez pochybností nezastupiteľné postavenie (nález Ústavného súdu Českej republiky vo veci II. ÚS 55/04). Žalobca považuje odpor žalovanej za nedôvodný, nekompletný a ničím nepreukázaný, pretože sa v ňom nevyjadřila k akejkoľvek skutočnosti, ktorá je predmetom tohto sporového konania. V odpore žiadnym spôsobom neobjasnila svoje konanie, ktoré ju viedlo k nerešpektovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia. Nepredložila dôkaz odôvodňujúci jej svojvoľné konanie, ktorého následkom bolo zamedzenie styku žalobcu s maloletým. Zdôraznil, že v deň realizácie styku 12.12.2021 žalobca pricestoval za maloletým synom v zmysle vykonateľného rozhodnutia a žalovaná žalobcovi stručne oznámila, že rozhodnutie je zrušené, o čom žalobca nemal vedomosť, nakoľko žiadne také rozhodnutie mu nebolo doručené a žalobca nemá dôvod prísť, zvoniť, vypisovať a traumatizovať syna. Žalovaná neumožnila žalobcovi ani len vidieť maloletého a na ostatné správy nereagovala. Privolal príslušníkov policajného zboru a následne stretnutie oznámil prostredníctvom zápisnice a odišiel domov, lebo žalovaná styk počas tohto dňa neumožnila.

Zodpovednosť za zmarený styk žalobcu s maloletým zo dňa 12.12.2021 preberá výlučne žalovaná z dôvodu, že maloletého na styk riadne nepripravila, ako jej vyplýva z povinnosti, ktorá jej bola uložená uznesením.

Trval na podanom žalobnom návrhu a vydaní meritórneho rozhodnutia súdu.

6. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec podľa § 10 ods.3 v spojení s § 14 ods. 3 z. č. 307/2016 Z. z. – o upomínacom konaní na Okresný súd Prievidza, ktorý prijal vec pod sp. zn. 11C 3/2023 dňa 2.2.2023.

7. Právny zástupca žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 29.3.2023 k návrhu na pokračovanie v konaní a vyjadrenia žalobcu zo dňa 27.1.2023 uviedol, že žalobca podal voči žalovanej na Okresný súd do Banskej Bystrice v období od júla 2022 do dňa vyhotovenia tohto podania v upomínacom konaní celkom 37 návrhov na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu náhrady škody z dôvodu nerealizovaného styku žalobcu s jeho maloletým synom. Návrhy sa týkajú stykov, ktoré neboli realizované v priebehu rokov 2020 – 2022, pričom k neuskutočneniu styku žalobcu s maloletým došlo vždy výlučne z objektívnych príčin na strane maloletého. Všetky návrhy sú identické čo do účastníkov konania a predmetu sporu, uplatnenie nároku náhrady škody za nerealizovaný styk, pričom žalovaná zdôrazňuje, že žalobca podal návrhy na styky zmarené v roku 2020 a v roku 2021 a to za každý zmarený styk samostatne, bez ohľadu na to, že v mnohých prípadoch sa jedná o styky bezprostredne nasledujúcich za sebou.

Na Okresnom súde Banská Bystrica, resp. na Okresnom súde Prievidza z dôvodu pokračovania, v konaní sú vedené konania v počte 37 uvedené pod sp. zn. na Okresnom súde Banská Bystrica a Okresnom súde Prievidza. Ide o rovnakých účastníkov konania a totožný predmet konania.

Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že predmetom konaní sú udalosti, ktoré v čase podania jednotlivých návrhov boli žalobcovi známe a teda v prípade, ak by žalobca nekonal účelovo, podal by jeden návrh, predmetom ktorého by boli všetky udalosti opísané v samostatných návrhoch, t. j. nárok na náhradu škody za všetky nerealizované styky od roku 2020 do dňa vyhotovenia návrhu. Namiesto toho žalobca podáva v roku 2022 voči žalovanej za každý deň nerealizovaného styku žalobcu a maloletého v roku 2020 jeden návrh na zaplatenie, a to aj v prípade, že sa jedná o po sebe nasledujúce dni.

Návrhy sú obsahovo takmer identické. Žalovaná je preto toho názoru, že ide o účelové konanie žalobcu s cieľom neprímeraným spôsobom nútiť žalovanú vynaložiť značné množstvo času a finančných prostriedkov na svoju obranu, pričom takéto konanie na žalovanú pôsobí aj psychicky. Žalobca si uplatňuje voči žalovanej nároky, bez akéhokoľvek právneho základu, napr. aj za obdobie, kedy bol styk neuskutočnený pre pozitívny výsledok maloletého na ochorenie COVID-19 a teda v dobe, keď bol maloletý v karanténe. Vydaním maloletého žalobcovi by žalovaná porušila svoje zákonné povinnosti a dokonca by sa mohla dopustiť spáchania trestného činu a to šírenie nebezpečnej ľudskej nákazlivej choroby.

Na Okresnom súde Bratislava IV. je vedené rozvodové konanie spojené so starostlivosťou o maloletého, pričom aj v tomto konaní voči žalovanej vytvára stresové situácie.

Poukázala na čl. 5 Civilného sporového poriadku, § 3 ods.1 Občianskeho zákona a zdôraznila, že za zneužitie práva možno považovať, ak by účelom výkonu práva nebola realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Ako to uvádza žalovaná, účelom žalobcom podávaných samostatných žalôb je znevýhodniť žalovanú a spôsobiť jej ujmu, ktorá okrem iného spočíva napr. aj v prípadnej úhrade trov konania, ktoré si žalobca v konaniach uplatňuje. Podaním samostatných žalôb narastajú žalovanej trovy konania, ktoré okrem iného spočívajú v právnych úkonoch vykonaných zo strany právneho zástupcu žalobcu. Rovnako aj podľa aktuálnej judikatúry súdov je za zneužitie práva možné považovať aj také správanie, ktorého cieľom je uškodiť reputácii druhého účastníka konania.

Žalobca nezačína súdne konanie pre ochranu svojho zdanlivo dovoleného subjektívneho práva, ale ho začína s úmyslom získania nedôvodného zisku (napr. trov advokátskeho zastúpenia na úkor protistrany).

V procesnom práve by príkladom šikany mohlo byť opakované podávanie nových návrhov sledujúcich jediný účel, navyšovanie trov právneho zastúpenia druhého účastníka.

Žalobca podľa žalovanej koná účelovo v rozpore s dobrými mravmi a to tak, že účelom výkonu práva žalobcu je znevýhodniť žalovanú a spôsobiť jej ujmu, psychickú a finančnú. Pokiaľ by išlo žalobcovi o náhradu škody za neuskutočnený styk s maloletým, mohol podať v roku 2022 jeden návrh na zaplatenie s vyčíslením údajnej škody od roku 2020 až do dňa vyhotovenia návrhu. Svojím konaním však dokazuje, že jeho záujem je poškodiť žalovanú.

V zmysle judikatúry súdov je súd oprávnený určiť, že aj v prípade, ak by mal súd po vykonaní dokazovania za to, že nárok žalobcu je dôvodný, nie je nevyhnutné mu v každom konaní priznať nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu zjavného podozrenia zo zneužitia práva za účelom poškodenia žalovanej. V súvislosti s tým poukázala na § 142 ods.1 OSP a uviedla, že tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýnimočnú povahu; môžu sa vyskytovať i situácie, za ktorých náklady spojené so zastúpením advokátom nemožno považovať za nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde. O takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom (nález Ústavného súdu ČR z 25.júla 2012 sp. zn. I. ÚS 988/12).

Pri posudzovaní nároku strany úspešnej v konaní je potrebné zohľadniť účelne vynaložené trovy konania, ktoré strana na bránenie svojho práva na súde vynaložila. Za účelne vynaložené trovy však nie je možné ani v zmysle výkladu súdov považovať trovy vzniknuté v prípade zjavného zneužitia práva advokátom a to napríklad v prípade zastúpenia v celkom banálnej veci, opakovaného zastúpenia v tzv. hromadných skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane.

Zdôraznila, že dňa 12.12.2021 sa žalobca dostavil do miesta bydliska maloletého a žiadal jeho vydanie v rozsahu na prespanie napriek skutočnosti, že mal vedomosť o vydanom uznesení Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.10.2021 sp. zn. 27CoP 70/2021. Toto uznesenie krajského súdu bolo dňa 1.12.2021 doručené právnomu zástupcovi žalobcu, žalobca bol o vydanom uznesení krajského súdu informovaný osobne na pojednávaní dňa 2.12.2021 a informovala ho o vydaní tohto uznesenia aj žalovaná v SMS komunikácii dňa 10.12.2021 a osobne dňa 11.12.2021, keď sa rovnako dostavil na styk s maloletým a žiadal jeho vydanie na základe uznesenia krajského súdu v rozsahu na prespanie. K neuskutočneniu styku maloletého so žalobcom došlo z objektívnych príčin, nakoľko žalobca vopred uviedol, že v rozpore s vykonateľným uznesením krajského súdu si vyzdvihne maloletého v rozsahu na prespanie. Rozhodnutie súdu, ktoré oprávňovalo žalobcu prevziať maloletého v rozsahu na prespanie bolo zrušené, lebo nebolo v najlepšom záujme maloletého syna opustiť matku bez náležitej adaptácie v rozsahu na prespanie. S uznesením krajského súdu bol žalobca riadne a viackrát oboznámený a aj napriek tomu sa dostavil do miesta bydliska maloletého a žiadal jeho vydanie v rozsahu s prespaním, čo žalovaná pokladá za účelové konanie žalobcu.

Ku škode, ktorú si žalobca nárokuje došlo výlučne v príčinnej súvislosti jeho konaním. Žalovaná riadne oboznámila žalobcu o vydaní uznesenia krajského súdu, ktoré zrušilo uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.10.2019 sp. zn. 18P 54/2019, na základe ktorého žalobca dňa 12.12.2021 žiadal vydať maloletého na styk. Žalovaná konala v súlade s prevenčnou povinnosťou, keď žalobcovi maloletého v rozsahu na prespanie nevydala, lebo bolo potvrdené uznesením krajského súdu, že nie je v najlepšom záujme maloletého realizovať styk so žalobcom v rozsahu na prespanie bez náležitej adaptácie.

Žalobca nepreukázal, že by žalovaná zodpovedala za vynaloženie jeho cestovných nákladov do miesta bydliska maloletého a žalobca sa z vlastnej iniciatívy dostavil opakovane do miesta bydliska maloletého

a žiadal jeho vydanie v rozsahu na prespanie, pričom bol upovedomený o vydaní uznesenia krajského súdu. Žalovaná si splnila prevenčnú povinnosť tým, keď vopred informovala žalobcu, že došlo k zmene rozhodnutia. Maloletého nemohla vydať na styk, lebo by týmto konaním preukázateľne konala v rozpore s najlepším záujmom maloletého. Žalovaná konala v súlade s uznesením krajského súdu.

8. Pripojila k tomuto vyjadreniu platobné rozkazy vydané Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 5Up 1153/2022, sp. zn. 6Up 1362/2022, sp. zn. 6Up 1153/2022, sp. zn. 7Up 341/2022, sp. zn. 7Up 300/2022, sp. zn. 9Up 695/2022, sp. zn. 9Up 904/2022, sp. zn. 9Up 558/2022, sp. zn. 10Up 949/2022, sp. zn. 11Up 262/2022, sp. zn. 11Up 399/2022, sp. zn. 12Up 1056/2022, sp. zn. 13Up 1016/2022, sp. zn. 14Up 1016/2022, sp. zn. 14Up 1056/2022, sp. zn. 16Up 1057/2022, sp. zn. 19Up 1016/2022, sp. zn. 19Up 1153/2022, sp. zn. 22Up 14/2023, sp. zn. 22Up 529/2022, sp. zn. 22Up 834/2022, sp. zn. 23Up 14/2023, sp. zn. 23Up 1016/2022, sp. zn. 23Up 105/2022, sp. zn. 23Up 1362/2022, sp. zn. 24Up 1153/2022, sp. zn. 25Up 1153/2022, sp. zn. 30Up 1362/2022, sp. zn. 33Up 1362/2022, sp. zn. 35Up 1362/2022, sp. zn. 36Up 1016/2022, sp. zn. 37Up 1016/2022, sp. zn. 37Up 1362/2022, sp. zn. 39Up 1016/2022, sp. zn. 40Up 1153/2022, sp. zn. 37Up 1362/2022.

9. Súd určil termín pojednávania na 4.júla 2023, na ktorý sa žalobca nedostavil, doručenie vykázané mal dňa 22.6.2023, jeho neúčast' ospravedlnil jeho zástupca. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, doručenie vykázané mala dňa 30.6.2023, svoju neúčast' ospravedlnila elektronicky pred začatím pojednávania dňa 4.7.2023 z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a súhlasila, aby súd pojednával bez jej prítomnosti.

10. Súd pojednával bez prítomnosti strán sporu po zistení prítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnych zástupcov strán sporu, oboznámil listinné dôkazy – žalobný návrh č.l. 1-5, podanie č.l. 6-8, zápisnica o trestnom oznámení č.l.9-10, 10a – emailová komunikácia, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 č.l. 11-12, osvedčenie o vozidle č.l.13, znalecký posudok č. 144/2020 č.l. 15 – 17, platobný rozkaz č.l. 57 – 58 sp. zn. 37Up 1362/2022, odpor proti platobnému rozkazu č.l. 65 – 68, odpor č.l. 69-73, vyjadrenie matky k znaleckému posudku č.l. 75 – 79, emailová komunikácia č.l.80 – 80a, odpor voči platobnému rozkazu sp. zn. 23Up 1362/2022, č.l. 81 - 85, oznámenie o začatí správneho konania č.l. 86, doručka č.l. 87, email od C. B. z 10.12.2021 doručovaný do elektronickej schránky právneho zástupcovi JUDr. Garovi č.l.88, platobný rozkaz č.l. 91 - 92 sp. zn. OS B. Bystrica 23Up 1362/2022, návrh na vydanie platobného rozkazu č.l. 94-98, 99 - 101, zápisnica o trestnom konaní č.l. 102-103, emailová komunikácia č.l. 103-104, uznesenie OS Prievidza č.l. 104 - 106 sp. zn. 18P 54/2019, osvedčenie č.l. 106-107, znalecký posudok č. 144-2020 č.l. 109-111, prístupový kód o nahliadnutie do el. spisu č.l. 112, uznesenie KS Trenčín č.l. 113-133 sp. zn. 27CoP 70/2021, upomínacie konanie č.l. 138-139 k sp. zn. 37Up 1362/2022, návrh na pokračovanie v konaní vo veci sp. zn. 37Up 1362/2022 č.l. 140-141, postúpenie spisu na OS Prievidza č.l. 151, vyjadrenie žalovanej č.l. 158 – 161, pripojené platobné rozkazy OS B. Bystrica sp. zn. 5Up 1153/2022, sp. zn. 6Up 1362/2022, sp. zn. 6Up 1153/2022, sp. zn.7Up 341/2022, sp. z. 7Up 300/2022, sp. zn. 9Up 695/2022, sp. zn. 9Up 904/2022, sp. zn. 9Up 558/2022, sp. zn. 10Up 949/2022, sp. zn. 11Up 262/2022. sp. zn. 11Up 399/2022, sp. zn. 12Up 1056/2022, sp. zn. 13Up 1016/2022, sp. zn. 14Up 1016/2022, sp. zn. 14Up 1056/2022, sp. zn. 16Up 1056/2022, sp. zn. 19Up 1016/2022, sp. zn. 19Up 1153/2022, sp. zn. 22Up 14/2023, sp. zn. 22Up 529/2022, sp. zn. 22Up 834/2022, sp. zn. 23Up 14/2023, sp. zn. 23Up 1016/2022, sp. zn. 23Up 1056/2022, sp. zn. 23Up 1362/2022, 24Up 1153/2022, 25Up 1153/2022, 30Up 1362/2022, 31Up 1154/2022, 33Up 1362/2022, 35Up 1362/2022, 36Up 1016/2022, 37Up 1016/2022, 37Up 1362/2022, 39Up 1016/2022, 40Up 1153/2022, 37Up 1362/2022, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 č.l. 238 – 243, uznesenie KS Trenčín 17CoP 3/2020 č.l. 244 – 263, rozsudok OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 č.l. 264 - 298, rozsudok KS Trenčín sp. zn. 19CoP 20/2022 č.l. 297-317, pripojené listiny na pojednávanií - zmluva o výpožičke, osvedčenie o evidencii, doručka zo 14.12.2021 a 1.12.2021, rozhodnutia Ministerstva spravodlivosti z 10.2.2023 a z 3.11.2022 a zistil tento skutkový stav:

12. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 14.októbra 2019 sp. zn. 12P 44/2019 rozhodol o nariadení neodkladného opatrenia tak, že dočasne do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 13P 118/2019 alebo sp. zn. 13P 91/2019 (podľa toho, ktoré konanie bude právoplatne ohľadne výkonu práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému B. skončené skôr), upravuje styk otca s maloletým B. tak, že otec je oprávnený sa s maloletým B. stýkať každú sobotu

nepárneho týždňa v kalendárnom roku v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. v neprítomnosti matky. Otec si maloletého B. riadne na styk pripraveného pred Kultúrnym domom v H. na J. K. pred kultúrnym domom prevezme a na tom istom mieste maloletého matke vráti. Súd v prevyšujúcej časti návrh otca zamietol a nariadil výkon tohto rozhodnutia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.marca 2020 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoP 3/2020 zo dňa 13.2.2020.

13. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 13.februára 2020 sp. zn. 17CoP 3/2020 uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 potvrdil.

14. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 20.decembra 2021 sp. zn. 18P 54/2019 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol tak, že neodkladným opatrením menil uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P 54/2019 tak, že otec je oprávnený na stretnutie s maloletým B. každý týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 12.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky a s účinnosťou od 1.3.2022 je otec oprávnený na stretnutie s maloletým B. každý páry týždeň v kalendárnom roku, vždy v sobotu od 12.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky a každý nepárny týždeň v kalendárnom roku vždy v sobotu od 11.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 11.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky.

Súd zároveň upravil styk otca s maloletým dieťaťom počas vianočných sviatkov v roku 2021 a počas novoročných sviatkov v roku 2022 tak, že otec je oprávnený stretnúť sa s maloletým B. dňa 26.12.2021 v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. a dňa 2.1.2022 v čase od 12.00 hod. do 17.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si maloleté dieťa v určenom čase od matky prevezme pred Kultúrnym domom v H., K. J. K., kde ho matka v určenom čase aj odovzdá.

V prípade, že sa styk otca s maloletým dieťaťom neuskutoční súdom určenom čase z dôvodu objektívnej prekážky na strane maloletého dieťaťa, matka je povinná umožniť otcovi styk s maloletým v rovnakom časovom rozsahu v náhradnom termíne.

Vo zvyšku návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia súd zamietol.

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15.2.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 17CoP 6/2022 zo dňa 9.2.2022.

15. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 9.februára 2022 sp. zn. 17CoP 6/2022 menil uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 20.decembra 2021 sp. zn. 18P 54/2019 tak, že toto uznesenie zmenil v napadnutej – vyhovujúcej časti výroku I. o zmene rozsahu a podmienkach stretávania otca s maloletým dieťaťom (s výnimkou úpravy stretávania počas vianočných sviatkov v roku 2021 a novoročných sviatkov 2022) tak, že nariadil neodkladné opatrenie v znení:

Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým B. v období odo dňa doručenia tohto rozhodnutia do 28.2.2022 v každom týždni v tomto mesiaci bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod., kedy si maloleté dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy L. M. C. H., nachádzajúceho sa na J. K. v H. do 15.00 hod. toho istého dňa, kedy maloleté dieťa na rovnakom mieste matke odovzdá; v období od 1.3.2022 v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 15.00 hod. toho istého dňa a v nedeľu v čase od 11.00 hod. do 17.00 hod. toho istého dňa, v ktorých dňoch a časoch si vždy maloleté dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy L. M. C. H., nachádzajúceho sa na J. K. C. H. a maloleté dieťa na rovnakom mieste matke v určenom čase tiež odovzdá.

Matka je povinná v stanovených dňoch, časoch a na mieste týmto rozhodnutím určených, maloleté dieťa otcovi odovzdať a toto na styk s otcom riadne pripraviť.

Toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatného skončenia konania po úprave práv a povinností rodičov k maloletému B. vedené na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P 54/2019.

Týmto sa mení uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 14.10.2019 č. k. 12P 44/2019 v spojení s uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 12.2.2020 sp. zn. 17CoP 3/2020 o úprave styku otca s maloletým B..

16. Okresný súd Prievidza rozsudkom zo dňa 9.marca 2022 sp. zn. 18P 54/2019 o úprave práv a povinností k maloletému B. rozhodol tak, že maloletého B. C., nar. XX.X.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky A. I. C., nar. X.XX.XXXX. Obaja rodičia sú oprávnení maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach. Súd určil povinnosť otca A. B. C., D., nar. XX.X.XXXX platiť na výživu maloletého B. mesačne sumou 550 eur s účinnosťou od 29.7.2019, z toho sumu 300 eur je otec povinný poukazovať vždy do posledného dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého a sumou 250 eur mesačne je otec povinný prispievať na tvorbu úspor maloletého, vždy do posledného dňa v mesiaci vopred na osobitný účet maloletého dieťaťa. Osobitný účet maloletého dieťaťa je v jeho prospech povinná zriadiť matka maloletého dieťaťa v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a v tej istej lehote je povinná oznámiť názov peňažného ústavu a číslo účtu otcovi maloletého dieťaťa, pričom na nakladanie s finančnými prostriedkami na účte maloletého je potrebný súhlas súdu.

Súd rozhodol aj o zameškanom výživnom na maloletého B. za obdobie od 29.7.2019 do vyhlásenia rozhodnutia vo výške 4.629,03 eur je otec povinný zaplatiť k rukám matky do 30-tich dní od právoplatnosti rozsudku a zameškané výživné na tvorbu úspor na maloletého B. za obdobie od 29.7.2019 do vyhlásenia rozhodnutia vo výške 8.024,19 eur je otec povinný zaplatiť na osobitný účet maloletého zriadený matkou na tvorbu úspor do 90-tich dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd vo výroku č. V. upravil aj styk otca s maloletým tak, že v každom nepárnom týždni v kalendárnom roku bez prítomnosti matky je otec oprávnený sa s maloletým stretávať vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 15.00 hod. toho istého dňa a v nedeľu v čase od 11.00 hod. do 17.00 hod. toho istého dňa, v ktorých dňoch a časoch si vždy maloleté dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy L. E. H. nachádzajúceho sa na J. K. C. H. a maloleté dieťa na rovnakom mieste matke v určenom čase tiež odovzdá. Matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a otcovi styk s maloletým dieťaťom umožniť. Uvedená úprava neplatí v čase školských prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva SR, kedy bude styk otca s maloletým dieťaťom prebiehať nasledovne:

- v čase jarných školských prázdnin nepárneho kalendárneho roka od prvého dňa jarných školských prázdnin (pondelok) o 10.00 hod. nepretržite do tretieho dňa jarných školských prázdnin (streda) do 10.00 hod.;

- v čase veľkonočných školských prázdnin párneho kalendárneho roka od Bielej soboty od 10.00 hod. nepretržite do nasledujúceho utorka po Veľkonočnom pondelku do 10.00 hod. s účinnosťou od 1.1.2023;

- v čase letných školských prázdnin každého kalendárneho roka od 10.07. od 10.00 hod. nepretržite do 13.07. do 10.00 hod., od 20.07. od 10.00 hod. nepretržite do 23.07. do 10.00 hod., od 10.08. od 10.00 hod. nepretržite do 13.08. do 10.00 hod., od 20.08. od 10.00 hod. nepretržite do 23.08. do 10.00 hod. a s účinnosťou od 1.1.2023 v čase letných školských prázdnin každého kalendárneho roka od 1.7. od 10.00 hod. nepretržite do 15.7. do 10.00 hod. a od 1.8. od 10.00 hod. nepretržite do 15.8. do 10.00 hod.;

- v čase zimných školských prázdnin v párnom kalendárnom roku od 23.12. od 10.00 hod. nepretržite do 26.12. do 10.00 hod. a v čase zimných školských prázdnin nepárneho kalendárneho roka od 31.12. od 10.00 hod. nepretržite do 3.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 10.00 hod.,

- v ktorých dňoch a časoch si vždy otec maloleté dieťa prevezme od matky pred vchodom do budovy L. E. H., nachádzajúceho sa na J. K. v H. a maloleté dieťa na rovnakom mieste matke v určenom čase tiež odovzdá.

Matka A. I. C., nar. XX.XX.XXXX je povinná každý kalendárny mesiac vždy do 10. dňa zaslať otcovi emailom na C. informácie o všetkých podstatných skutočnostiach, týkajúcich sa maloletého dieťaťa najmä: o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o absolvovaní lekárskeho vyšetrení, o tom, aké lieky užíva, o vzdelávacích výsledkoch, o dochádzke do predškolského zariadenia, o voľnočasových aktivitách, a to za predchádzajúci kalendárny mesiac. Súd udeľuje súhlas namiesto otca A. B. C. D., nar. XX.XX.XXXX k trvalému pobytu maloletého B. C., nar. XX.XX.XXXX na adrese C. XXXX/XX, H.. Návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do jeho osobnej starostlivosti a návrh otca na zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti sa zamietajú.

Súd s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku zrušuje uznesenie Okresného súdu Prievidza č.k.18P/54/2019 -1367 zo dňa 9.6.2021.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Štátu sa priznáva náhrada trov vo výške 1.150,90 eur.

Matka maloletého dieťaťa je povinná zaplatiť na účet tunajšieho súdu z titulu náhrady trov štátu sumu vo výške 508,50 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Otec maloletého dieťaťa je povinný zaplatiť na účet tunajšieho súdu z titulu náhrady trov štátu sumu vo výške 642,40 eur do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.7.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoP 20/2022 zo dňa 23.6.2022 do výroku I., II. III., V., VI. VII., VIII. a IX.

17. Krajský súd Trenčín rozsudkom zo dňa 23.júna 2022 sp. zn. 19CoP 20/2022 rozsudok Okresného súdu Prievidza vo výroku I., II., III., IV., VII., VIII., IX. a XI. potvrdil.

Vo výroku V. rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým B. bez prítomnosti matky každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy L. E. H., nachádzajúceho sa na J. K. C. H., kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Vo zvyšnej časti návrh na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom zamietla.

Vo výroku VI. rozsudok súdu prevej inštancie mení tak, že emailová adresa pre plnenie informačnej povinnosti matky je C. vo zvyšnej časti výrok VI. potvrdzuje.

Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zamietla.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania a o trovách štátu rozhodol tak, že matka a otec sú povinní zaplatiť na účet Okresného súdu Prievidza trovy konania štátu každý vo výške 575,45 eur do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

18. Z ďalších predložených listinných dôkazov súd zistil, že otec maloletého dieťaťa A. B. C., PhD. CFA ako vypožičiavateľ uzatvoril zmluvu o vypožičke s požičiavateľom A. N. D. dňa 24.9.2021. Predmetom zmluvy je bezplatné prenechanie vypožičiavateľovi motorové vozidlo zn. Volkswagen, model: Tiguan Allspace, ŠPZ: F.. Zmluva sa uzatvára od 25.9.2021 na dobu neurčitú.

K tejto zmluve je pripojený aj technický preukaz, ktoré údaje zodpovedajú údajom uvedeným v zmluve o vypožičke. Vlastníkom motorového vozidla je A. N. D. podľa technického preukazu, bytom L. D. F..

19. Dňa 10.decembra 2021 H. B. zaslala email (č.l. 88) vo veci č. k. 18P 54/2019 právneho zástupcovi žalobcu JUDr. Garovi, v ktorom mu oznámila, že vo vyššie uvedenej veci bolo vydané uznesenie Krajského súdu Trenčín, ktoré prikladá v prílohe tohto emailu, ktorým došlo k zrušeniu uznesenia Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.októbra 2021, v zmysle ktorého došlo k zrušeniu pôvodného neodkladného opatrenia, o ktorom bol otec aj advokátska kancelária otca a právny zástupca upovedomený už 2.12.2021 priamo na pojednávaní. Aj napriek tomuto uzneseniu otec informoval matku, že si maloletého syna prevezme v čase podľa neodkladného opatrenia, ktoré bolo uznesením Krajského súdu Trenčín zrušené. Požiadala právneho zástupcu otca o oboznámenie, prípadné poučenie otca o uznesení krajského súdu, ktoré celé znenie zaslala v prílohe tohto emailu. Tento email zaslala Mgr. H. B., advokátka AK SOUKENÍK –ŠTRPKA s.r.o. so sídlom Bratislava a v spodnej časti tohto emailu je označená príloha.

20. II. stupňové rozhodnutie k č. k. 18P 54/2019 bolo prijaté Okresným súdom Prievidza dňa 14.12.2021 a doručené JUDr. Andrejovi Garovi, advokátovi na doručovaciu adresu Štefánikova 14, Bratislava dňa 14.decembra 2021. Ide o uznesenie z 26.11.2021 (sp. zn. 27CoP 70/2021).

21. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky vydalo dňa 3.11.2022 rozhodnutie, ktorým v konaní o správnom delikte podľa § 26 ods.1 písm. a/ ZZTP proti znalkyni PhDr. A.B., PhD. rozhodlo tak, že znalkyňa zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov, oddiel: znalci, časť: fyzické osoby, odbor Psychológia, odvetvia pod evidenčným číslom XXXXXX je vinná, že v znaleckom posudku č. 144/2020 vyhotovenom pre zadávateľa Okresný súd O. vypracovanom dňa 16.3.2020 v konaní vo veci úpravy rodičovských práv a povinností k maloletému a určení výživného na stranách 58 a 61 uviedla, že vyšetrila matku a otca dotazníkom „T-148 IPDE screeningový dotazník“, ale v znaleckom posudku sa nenachádzajú údaje o výsledkoch dosiahnutého skóre tejto psychodiagnostickej metódy, tým nezabezpečila preskúmateľnosť obsahu uvedenej metódy, čím porušila ustanovenie § 17 ods.4 písm. e/ ods. 5 ZZTP, čím sa dopustila iného správneho deliktu podľa § 26 ods.1 písm. a/ ZZTP za čo jej správny orgán uložil sankciu, pokutu vo výške 150 eur podľa § 26 ods.3 písm. a/ ZZTP, ktorá je splatná v lehote 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet vedený v Štátnej pokladnici IBAN...

22. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky rozhodnutím zo 10.2.2023 rozhodol tak, že rozklad znalkyne podľa § 61 ods. 2 a 3 v spojení s § 59 ods.2 z. č. 71/1967 Zb. - o správnom konaní v znení neskorších predpisov zamietol a rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky potvrdil.

23. Z výsluchu zástupcu žalobcu vyplynulo, že trval na všetkých písomných podaniach, pričom upresnil petít žaloby tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 113,45 eur so 7 % úrokom z omeškania od 8.11.2022 do zaplatenia do troch dní a sčasti zobral žalobu späť o úrok z omeškania tak, ako bol uvedený v pôvodnom petite 5 % od 13.12.2021 do 7.11.2022 a upravil petít tak, ako uviedol počiatok omeškania. Počiatok omeškania odôvodnil od 8.11.2022, lebo žalovaná si prevzala platobný rozkaz v tomto čase.

Súd pripustil zmenu žaloby tak, ako žiadal zástupca žalobcu pred pojednávaním vo svojom prednese procesným uznesením.

V priebehu konania uviedol, že rozhodnutie krajského súdu z 26.11.2021 bolo žalobcovi doručené 14.12.2021, o čom súdu predložil doručku, z ktorej bolo zrejmé, že II. stupňové rozhodnutie súdu mu bolo doručené dňa 14.12.2021. Uviedol, že komunikácia medzi žalobcom a žalovanou bola formou SMS správ, čo sa týka úpravy styku maloletého dieťaťa, ale, či aj iným prostriedkom komunikovali strany sporu okrem SMS-iek, nevedel uviesť. Žalobca oznámil SMS správou žalovanej, že príde na styk s maloletým dňa 12.12.2021, oznámil to dňa 11.12.2021 s tým, že žalovaná mu odpovedala, že neodkladné opatrenie je zrušené. Na to žalobca reagoval, že on uznesenie o zrušení neodkladného opatrenia z krajského súdu nemá. Túto skutočnosť žalobca oznámil žalovanej SMS správou, že na styk 12.12.2021 príde. Žalobca prišiel dňa 12.12.2021 pred Dom kultúry na J. K. v H., kde mal byť uskutočnený styk s maloletým, ale maloletý tam nebol. Z dôvodu, že dieťa sa na mieste styku nenachádzalo, žalobca išiel do miesta trvalého bydliska žalovanej v Bojniciach a zavolať hliadku polície, lebo nevedel, kde sa dieťa nachádza. Žalobca vždy oznámil žalovanej SMS správou, že príde na styk s dieťaťom. Žalovaná argumentovala žalobcovi, že dieťa neprišlo, resp. nebolo pripravené na styk dňa 12.12.2021 tým, že bolo zrušené rozhodnutie, neodkladné opatrenie Okresného súdu Prievidza rozhodnutím Krajského súdu Trenčín z 26.11.2021 a tým, že dieťa sa nechcelo stretnúť so žalobcom. Žalobca bol osobne na pojednávaní dňa 2.12.2021 na Okresnom súde v Bratislave, kde bolo konanie o rozvod manželstva, ale, či mu žalovaná alebo jej právny zástupca oznámili, že rozhodnutie bolo zrušené, to zástupca žalobcu uviesť nevedel. Právny zástupca žalobcu dostal email od H. B., pričom po nahliadnutí do toto emailu (č.1.88 súdneho spisu) vyplýva, že je tu názov prílohy, ide o čísla, z ktorých ale nevyplýva, že ide o uznesenie krajského súdu. Takto odpovedal zástupca žalobcu na otázku sudkyne, či žalobcovi bol doručený email z 10.12.2021 od H. B., obsahom ktorého je uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019, ktoré bolo zrušené uznesením Krajského súdu Trenčín a toto tvorí prílohu tohto emailu. Nevedel uviesť, či uznesenie Krajského súdu Trenčín dostal aj právny zástupca žalobcu JUDr. Gara, pričom zdôraznil, že email z 10.12.2021, ku ktorému malo byť pripojené aj uznesenie, takýmto spôsobom sa rozhodnutia neposielajú. Žalovaná alebo aj jej právny zástupca nemôžu suplovať súd a doručovať rozhodnutie emailom, pretože doručovanie rozhodnutí je dôležitý procesný úkon, z ktorého vyplývajú aj procesné následky, preto považuje za irelevantné, či bolo alebo nebolo doručené rozhodnutie krajského súdu takouto formou žalobcovi, resp. právnenmu zástupcovi žalobcu. Poukázal na § 107 CSP, kde v ods. 1 sa uvádza, kto je doručovacím orgánom.

Predložil do súdneho spisu Zmluvu o výpožičke zo dňa 24.9.2021 a listinu, z ktorej je zrejmé, že II. stupňové rozhodnutie bolo doručené JUDr. Garovi 14.12.2021.

V priebehu konania uviedol, že je nepodstatné, či bolo alebo nebolo doručené rozhodnutie Krajského súdu Trenčín z 26.11.2021 žalobcovi alebo bol informovaný o vydaní tohto uznesenia rôznym spôsobom, podstatné je, že v čase styku dňa 12.12.2021 žalobca mal právo sa stretnúť s maloletým, nemal doručené rozhodnutie Krajského súdu Trenčín, išlo o nepárny týždeň v roku, to znamená, že keby aj mu toto rozhodnutie bolo doručené, aj tak mal nárok sa stretnúť s maloletým.

Žalobca išiel na stretnutie so synom dňa 12.12.2021 na základe vykonateľného rozhodnutia, pričom zdôraznil, že aj keby rozhodnutie krajského súdu mal doručené, toto by vykonateľné nebolo. Žalobca preukázal všetky predpoklady vzniku škody podľa § 420 Občianskeho zákona, t. j. porušenie právnej povinnosti, vznik škody, tiež príčinnú súvislosť. Žalovaná v konaní nepreukázala objektívnu prekážku, pre ktorú by sa žalobca nestretol so svojím synom dňa 12.12.2021. Ani zo správy neziskovej organizácie Orchidea nevyplýva, že maloletý nemal záujem sa so svojím otcom stretnúť. V konaní nebolo preukázané nekalé správanie žalobcu. Existujú totožné spory, ale v každom spore je iná komunikácia medzi žalobcom a žalovanou, v niektorých prípadoch je iné vykonateľné rozhodnutie a takmer v každom prípade je iný dôvod zmarenia styku zo strany žalovanej a iné skutkové okolnosti. Niekedy žalovaná

oznámila a niekedy neoznámila neuskutočnenie styku a v niektorých prípadoch tvrdí, že maloletý sa so žalobcom stretnúť nechcel. V niektorých prípadoch bola aj predložená lekárska správa, ale v niektorých žalovaná správu nepredložila. Za každý takýto deň zmareného styku je potrebné osobitne skúmať existenciu objektívnej prekážky, ktorú tvrdí žalovaná a existenciu všetkých predpokladov vzniku náhrady škody, ako aj splnenie prevenčnej povinnosti zo strany žalovanej. Žalobca nároky, ktoré si uplatňuje nie je možné žalovať inak. Táto logika platí aj vo vzťahu k tomuto konaniu a k tvrdeniu žalovanej o dni, ktorý predchádza styku, ktorý je predmetom tohto konania a teda konanie sp. zn. 14C 48/2022 nie je právoplatné. Ide o osobitný kauzálny nexus a osobitnú komunikáciu zo strany žalovanej a je potrebné preukázať splnenie prevenčnej povinnosti. Navrhol žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania vo výške 100 % z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané nekalé správanie žalobcu, umelé predlžovanie konania, navyšovanie trov alebo iné účelové správanie, ktoré by mohlo byť dôvodom na nepriznanie časti alebo úplného nároku na náhradu trov konania. Počet konaní a zmarených stykov zo strany žalovanej nie je šikanóznym výkonom práv zo strany žalobcu. Žalobca si iným spôsobom ako osobitnými žalobami svoj nárok uplatniť nemohol a nebolo mu doposiaľ vysvetlené, ako inak by si mohol svoj nárok uplatniť, aby mu boli trovy priznané. Takéto tvrdenie nemôže ísť na ujmu majetkových práv žalobcu a jeho oprávneného zákonného nároku na trovy konania v prípade jeho 100 % úspechu v spore. Je v konaní preukázané porušenie právnej povinnosti žalovanej, je preukázaný i vznik škody, jej výška a dôvodnosť aj účelnosť týchto trov a tiež preukázaný kauzálny nexus. Preto uplatnil trovy konania vo výške 100 %.

24. Zástupkyňa žalovanej na pojednávaní uviedla, že v konaní bolo preukázané, že žalovaná sa zbavila zodpovednosti za zavinenie cestovných výdavkov žalobcu do miesta bydliska maloletého dňa 12.12.2021, pretože preukázala, že si splnila prevenčnú povinnosť a to oznámením žalobcovi SMS správou, že neodkladné opatrenie, na základe ktorého sa žalobca domáhal styku bolo zrušené. O tejto skutočnosti bol žalobca informovaný vopred na pojednávaní dňa 2.12.2021. Právny zástupca žalovanej odoslal právnenému zástupcovi žalobcu email s týmto uznesením a požiadal ho, aby oboznámil svojho klienta, že uznesenie bolo vydané. Email spolu s prílohou bol zo strany žalovanej odoslaný, ktorý odoslal jej právny zástupca právnenému zástupcovi žalobcu, ktorý je prítomný na tomto pojednávaní. Pokiaľ tvrdí, že mu uznesenie nebolo doručené v prílohe, že nevie, či tam bolo priložené, podľa ustálenej rozhodovacej praxe sa negatívne skutočnosti nedokazujú, teda, ak by chcel tvrdiť právny zástupca, že mu takéto uznesenie doručené nebolo, mal možnosť to preukázať, pričom žalovaná túto možnosť nemá a doručenie riadne preukázala. Podstatné v danej veci je, že uznesenie krajského súdu vyslovene uvádza skutočnosti, pre ktoré je zrušené rozhodnutie Okresného súdu Prievidza v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Uznesenie krajského súdu, v ktorom je preukázané, že bol žalobca riadne informovaný a preukazuje, že nie je možné odovzdať maloleté dieťa na styk v rozsahu na prespanie bez toho, aby to mohlo mať závažný dopad na jeho zdravý, psychický vývoj. V uznesení je uvedené: „Podľa názoru odvolacieho súdu však súdom prvej inštancie zvolený prístup k posudzovanej problematike vzhľadom na zistené a existujúce skutkové okolnosti, predovšetkým na strane maloletého dieťaťa, s prihliadnutím na jeho vek a s prvoradým zreteľom na jeho záujem a s tým spojenú ochranu tohto záujmu nie je absolútne udržateľné, keďže nemožno bezpečne vylúčiť, že nereflektovanie na existujúci skutkový stav by nemohlo mať za následok negatívny zásah do sféry maloletého dieťaťa“. V uznesení sa tiež uvádza: „Za týchto okolností tvrdenia matky, že opätovné nadviazovanie kontaktu dieťaťa s otcom musí mať svoju určitú postupnosť, aby z dôvodu ich dlhodobého odlúčenia, či minimálneho kontaktu, čo nemožno odignorovať, nebolo dieťa vystavené traume v podobe náhle zmeny jeho bezpečného prostredia, či neprítomnosti pre neho najbližšieho aktuálneho človeka - matky“. V zmysle uvedeného je preukázané, že žalovaná disponovala rozhodnutím, v ktorom konajúci súd posúdil všetky skutkové okolnosti realizácie styku a vyslovene uviedol, že styk, ktorého sa žalobca dňa 12.12.2021 dožadoval je v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Žalovaná preto aj napriek skutočnosti, že žalobca si účelovo neprevzal uznesenie krajského súdu, postupovala v najlepšom záujme maloletého dieťaťa a inak postupovať nemohla. Žalobca nepreukázal akúkoľvek snahu o realizáciu styku v súlade s uznesením krajského súdu. V danej veci ide o bežné riziko žalobcu, ktorý napriek vedomosti o uznesení krajského súdu žiadal vydanie maloletého a preto sám zodpovedá za cestovné výdavky, ktoré mu v daný deň vznikli. Preto nie je relevantné, či uznesenie krajského súdu bolo žalobcovi doručené zo strany súdu alebo nie, keďže v tomto prípade treba na vec hľadieť z materiálneho hľadiska, keďže má súvis s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Žalobca bol o tomto uznesení krajského súdu informovaný minimálne trikrát a to na pojednávaní, v SMS komunikácii a emailom od právnej zástupkyne žalovanej.

K trovám konania uviedla, že žalobca podáva účelovo samostatné žaloby za každý jeden neuskutočnený styk. Aj napriek skutočnosti, že ide o objektívne príčiny neuskutočnenia styku. Žalovaná v danom prípade rovnako poukazuje na konanie sp. zn. 14C 48/2022, ktoré sa konalo na tomto súde o neuskutočnenom styku dňa 11.12.2021, pričom sám právny zástupca žalobcu dnes na pojednávaní minimálne štyrikrát zopakoval, že ide o totožnú vec. Nie je preto daný dôvod podávania samostatných návrhov na vydanie platobných rozkazov, ktoré sa premietli do samostatných konaní. Jediný možný dôvod je zneužívanie práv žalobcu a nedôvodné navyšovanie trov konania. Poukázala aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, kde posudzoval najvyšší súd tzv. hromadné žaloby, ktoré sa líšia len v minimálnych skutkových okolnostiach, ako aj v tomto prípade v dátume styku, kde najvyšší súd judikoval, že nejde o účelne vynaložené trovy konania a preto aj v prípade úspechu vo veci, nie je možné priznať strane náhradu trov konania.

Čo sa týka komunikácie žalovanej so žalobcom ohľadom maloletého dieťaťa, žalovaná komunikovala SMS správami cez WhatsApp, cez videa, aktuálne majú emailovú komunikáciu. Žalovaná prevzala rozhodnutie krajského súdu zo dňa 26.11.2021 dňa 1.12.2021, resp. dňa 2.12.2021. Tvrdila, že žalobca vedel o uznesení krajského súdu, vedel, že neodkladné opatrenie bolo zrušené krajským súdom, preto nemala dôvod žalobcovi fyzicky odovzdať uznesenie krajského súdu. Sudkyňa v rozvodovom konaní informovala o tom, že bolo vydané uznesenie Krajského súdu Trenčín, teda žalobca o tomto uznesení vedel. Žalovaná neodovzdala žalobcovi uznesenie krajského súdu aj z dôvodu, že mala za to, že bolo doručené ako príloha v emaili jeho právneho zástupcovi JUDr. Garovi, ktorého povinnosťou bolo informovať žalobcu o tomto uznesení.

Na otázku sudkyne, či žalovaná má preukázané, že dňa 12.12.2021 maloleté dieťa odmietlo sa so žalobcom stretnúť, zástupkyňa žalovanej uviedla, že táto skutočnosť je preukázaná aj správou z neziskovej organizácie z centra Orchidea a dlhodobo je známe, že maloletý odmieta ísť za žalobcom. Žalovaná oznámila žalobcovi emailom už 11.12.2021, že je zrušené uznesenie – neodkladné opatrenie, teda už v uvedený deň to žalobca vedel, preto nebol dôvod na realizáciu styku 12.12.2021. Žalobca nepreukázal výšku škody, ktorú žaluje. Vo svojej záverečnej reči zdôraznila, že je v danom prípade nevyhnutné posudzovať dôvody vydania uznesenia Krajského súdu Trenčín, ktorý jednoznačne vyjadril právny názor, že styk, ktorého sa žalobca domáhal bol v rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Ak by žalovaná vydala maloleté dieťa napriek tomuto uzneseniu, konala by v rozpore s najlepším záujmom maloletého a teda v rozpore s prvoradým kritériom, ktoré je pri vydávaní maloletého na styk potrebné sledovať. Tým sa zbavila zodpovednosti za porušenie právnej povinnosti. V konaní bolo preukázané, že si splnila prevenčnú povinnosť a to nad rámec zákonných povinností, keď žalobcu o skutočnostiach viackrát rôznymi spôsobmi informovala. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovanej oznámil, že si príde maloletého prevziať aj 12.12.2021. Aj prevenčná povinnosť žalovanej bola riadne splnená. Žalobca mohol podať jeden žalobný návrh na náhradu cestovných výdavkov v prípade nerealizovaných stykov, prípadne spojiť návrh v prípade stykov, ktoré majú rovnaké skutkové okolnosti. Počet konaní ale v žiadnom prípade nepreukazuje počet údajne zmarených stykov. Neexistuje právoplatné rozhodnutie o priznaní nároku žalobcu, ale na tomto súde sú aj žaloby, ktoré boli zamietnuté. Nejde o účelne vynaložené trovy konania a táto skutočnosť v konaní preukázaná nie je. V samotnom konaní sp. zn. 14C 48/2022, na ktorý žalobca poukazuje, bol predložený identický návrh, ktorý sa líši len o dátum. Boli predložené identické dôkazy do konania a strany predkladali identické vyjadrenia, preto neexistuje objektívny dôvod, pre ktoré by bolo potrebné tieto dve veci rozhodovať v samostatných konaniach. V danom prípade ide o zneužívanie práv žalobcu, ktorého cieľom je pravdepodobne navýšiť nízke pohľadávky a trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Takéto konanie zasahuje do majetkových práv žalovanej, preto žalobca nemá nárok na náhradu trov konania. V súvislosti s tým poukázala na ustálenú rozhodovaciu prax NS SR v konaní sp. zn. MCdo 5/2013 zo dňa 19.4.2013. Navrhla zamietnuť žalobu v celom rozsahu a priznať nárok na náhradu trov konania žalovanej vo výške 100 %.

25. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

26. Podľa § 415 Občianskeho zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

27. Podľa § 420 ods.1 cit. zákona, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti

28. Podľa § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

29. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona je :

- a/ porušenie právnej povinnosti,
- b/ existencia škody,
- c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,
- d/ zavinenie.

Všetky vyššie uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne.

30. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku, žalobca môže vziať žalobu späť.

31. Podľa § 145 ods.1 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

32. Podľa § 145 ods.2 cit. zákona, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

33. Podľa § 105 ods.1 cit. zákona, súd doručuje písomnosť na pojednávaní alebo pri inom úkone súdu; tým nie je dotknutá povinnosť súdu doručovať písomnosť do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu.

34. Podľa § 105 ods.2 cit. zákona, ak nemožno doručiť písomnosť podľa odseku 1 a ak nejde o doručenie písomnosti do vlastných rúk, súd na žiadosť strany doručí písomnosť na elektronicкую adresu. Písomnosť súdu sa považuje za doručenu po troch dňoch od jej odoslania, aj keď ju adresát neprečítal.

35. Podľa § 105 ods.3 cit. zákona, ak nemožno doručiť písomnosť podľa odsekov 1 a 2, súd doručuje prostredníctvom doručujúceho orgánu.

36. Podľa § 107 ods.1 cit. zákona, doručujúcim orgánom je

- a/ poštový podnik,
- b/ súdny doručovateľ.

37. Predmetom tohto sporu bolo posúdenie zodpovednosti žalovanej, matky maloletého dieťaťa za zbytočné cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi, otcovi maloletého dieťaťa a posúdiť tiež existenciu všetkých okolností, z ktorých možno vyvodiť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda, že vznik škody nezavinila. Súd musel skúmať, či sú na strane žalovanej splnené podmienky jej zodpovednosti za škodu podľa vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákona.

Z § 420 ods.1 Občianskeho zákona vyplýva, že každý, t. j. aj fyzická osoba, tiež právnická osoba zodpovedá za škodu, ktorú spôsobila porušením právnej povinnosti, preto súd musí skúmať, či boli splnené zákonné predpoklady, t. j. protiprávny úkon, vznik ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmom a tiež zavinenie škodcu, v danom prípade žalovanej.

Strany sporu sú v rozvodovom konaní, rozvod je vedený na Okresnom súde Bratislava IV. a doposiaľ nie je ukončený. Styk žalobcu s maloletým dieťaťom bol upravený uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 tak, že žalobca bol oprávnený sa stretávať s maloletým dieťaťom každú nepárnu sobotu v čase od 14.00 hod. do 17.00 hod. s tým, že odovzdanie a prevzatie maloletého sa má uskutočniť pred Kultúrnym centrom v H. K. J. K.. Uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021 bolo predchádzajúce uznesenie zmenené a žalobca bol oprávnený sa stretávať s maloletým každú nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si maloleté dieťa v určenom čase prevezme pred L. M. C. H. na J. K., kde ho matke v určenom čase aj odovzdá.

Toto rozhodnutie okresného súdu bolo zrušené súdom druhej inštancie a súd vrátil vec na nové konanie a toto rozhodnutie bolo právnomu zástupcovi doručené dňa 14.12.2021, o čom svedčí pripojená doručka v súdnom spise (č.l.324).

Preto súd vychádzal pri posudzovaní tejto právnej veci z uznesenia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.októbra 2021. V zmysle tohto uznesenia sa mal žalobca stretnúť so svojím

maloletým synom aj dňa 12.12.2021, preto aj uvedeného dňa 12.12.2021 (nedeľa) sa chcel stretnúť so svojim synom a keďže 11.12.2021 podľa SMS správ (č.1.80a a 10a) matka maloleté dieťa nepripravila na styk pred M. L. na J. K. C. H., žalobca išiel pred dom žalovanej, kde jej SMS správou oznámil, aby mu odovzdala maloletého, ale žalovaná mu ho neodovzdala a žalobca sa s maloletým synom nestretol. Matka argumentovala tým, že neodkladné opatrenie bolo zrušené a nemal dôvod prísť a vypisovať a traumatizovať syna.

Z uvedeného rozhodnutia Okresného súdu Prievidza vyplýva, že v zmysle tohto uznesenia bol otec oprávnený sa stretnúť s maloletým od soboty nepretržite do nedele, pričom z rozsudku Okresného súdu Prievidza sp. zn. 14C 48/2022 zo dňa 10.marca 2023 vyplýva, že ani 11.12.2021 matka nepripravila maloleté dieťa a neodovzdala otcovi na miesto určené v tomto rozhodnutí.

Matka sa v konaní sp. zn. 11C 3/2023 bránila tým, že maloletý sa odmietol so žalobcom stretnúť a navyiac, o tom, že toto uznesenie bolo zrušené krajským súdom žalobca vedel z pojednávania na Okresnom súde Bratislava IV. dňa 2.12.2021, oznámila mu to SMS správou a tiež uvedené vedel oznámením z kancelárie právneho zástupcu žalovanej, o čom mal svedčiť email B. H. B., ktorá o tomto informovala právneho zástupcu žalobcu a prílohou malo byť aj toto uznesenie. Žalovaná v priebehu konania trvala na tom, že otec o zrušení uznesenia okresného súdu vede a toto bolo zrušené uznesením krajského súdu. Bol viacerými spôsobmi upovedomený o zrušení tohto uznesenia, preto nebol dôvod, aby na toto stretnutie prišiel a vynaložil náklady súvisiace s cestou z Bratislavy do Bojníc. Aj napriek tomu bolo preukázané, že v tom čase nebolo uznesenie krajského súdu žalobcovi doručené. Trvala na tom, že vzhľadom k tomu, že žalobca vedel o zrušenom uznesení Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021, nemohol sa ani domáhať styku s maloletým v zmysle tohto uznesenia. V konaní žalovaná nepreukázala, že maloletý odmietol dňa 12.12.2021 sa stretnúť so žalobcom a nebolo preukázané, že sa rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021 zo dňa 26.11.2021 dostalo do majetkovej sféry žalobcu, teda, že mu bolo doručené. Preto sa žalobca dôvodne dostavil na styk s maloletým dňa 12.12.2021 pred dom žalovanej, aby sa s maloletým stretol. Žalovaná mu neumožnila stretnutie s maloletým s odôvodnením ako súd uviedol už vyššie, že maloletý odmietol sa stretnúť so žalobcom a žalobca vedel o zrušení tohto uznesenia okresného súdu, preto nemal dôvod sa na stretnutie dostaviť.

Súd poukazuje na doručovanie rozhodnutia súdu na § 105 a nasl. Civilného sporového poriadku, kde sa presne cituje akým spôsobom súd doručuje rozhodnutia pre strany sporu, pričom v čase styku žalobcu s maloletým dňa 12.12.2021 preukázateľne nemal doručené rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 26.11.2021. Toto bolo doručené jeho právnomu zástupcovi 14.12.2021, o čom svedčí vykázané doručenie právny zástupcom žalobcu. Iný spôsob doručenia nie je možný, len spôsobom ako upravuje Civilný sporový poriadok. Z dôvodu, že žalobca nemal doručené uznesenie Krajského súdu Trenčín, žalovaná mala rešpektovať a umožniť styk žalobcu s maloletým dňa 12.12.2021 v súlade s uznesením Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 zo dňa 4.10.2021.

Žalovaná mala vedomosť o zrušovanom uznesení Krajského súdu Trenčín, to bol dôvod, pre ktorý neumožnila styk žalobcu s maloletým a to styk s prespaním, ale neurobila nič preto, aby umožnila žalobcovi vidieť maloletého a stretnúť sa s ním 12.12.2021, resp. ani neumožnila nejaký iný náhradný termín.

Súd je toho názoru, že žalovaná svojím správaním si nespĺnila svoju prevenčnú povinnosť upravenú v § 415 Občianskeho zákona a zároveň boli splnené na jej strane predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Protiprávny úkon žalovanej spočíva v tom, že si nespĺnila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, žalobcovi tým vznikla ujma na majetku tým, že vynaložil finančné prostriedky na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť, ide o vyčíslené pohonné hmoty motorovým vozidlom, ktoré použil na cestu Bratislava - Bojnice a späť, kde sa mal styk uskutočniť. Bola preukázaná aj príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody na strane žalobcu. Pri preukázaní splnenia uvedených troch predpokladov všeobecnej zodpovednosti za škodu sa zavinenie toho, kto za škodu zodpovedá predpokladá. Ak sa preukáže, že škodca spôsobil niekomu škodu porušením právnej povinnosti, pričom dôkazné bremeno postihuje poškodeného, zo zákona sa potom predpokladá, že škodca škodu zaviniť. Existenciu zavinenia škodcu poškodený nemusí potom dokazovať. Dôkazné bremeno o tom, že škodu nezaviniť však postihuje škodcu. Žalovanej sa nepodarilo preukázať, že škodu, ktorá vznikla žalobcovi nezaviniť, preto súd považoval za splnený aj posledný predpoklad zodpovednosti za škodu a to zavinenie žalovanej. Na základe vyššie uvedeného súd dospel k záveru, že žalovaná je zodpovedná za škodu žalobcu, je preto povinná mu nahradiť túto škodu, ktorú žalobca vyčíslil správne.

K námietke žalovanej, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovanej oznámil, že si príde maloletého prevziať aj 12.12.2021 súd uvádza, že žalobca nebol povinný žalovanej oznamovať svoj príchod na

stretnutie s maloletým, robil tak z vlastnej iniciatívy, pričom ani uznesenie Okresného súdu Prievidza zo dňa 4.októbra 2021 sp. zn. 18P 54/2019 mu túto povinnosť neukladá.

K ďalšej námietke žalovanej súd uvádza, že osobné motorové vozidlo, ktorým docestoval žalobca z Bratislavy do Bojníc a späť, išlo o osobné motorové vozidlo EVČ: H., Volkswagen VW, Tiguan čierna metalíza, kombi nie je jeho vozidlom súd uvádza, že žalobca predložil súdu zmluvu o výpožičke, z ktorej vyplýva, že žalobca si v inkriminovanom čase toto vozidlo vypožičal na základe Zmluvy o výpožičke zo dňa 24.9.2021 uzavretú s N. D., ktoré použil aj na cestu 12.12.2021 na styk s maloletým.

Súd sa stotožnil aj s výpočtom nákladov spojených s cestou z Bratislavy do Bojníc a späť, ktorú žalobca vyčíslil a ktorá zodpovedá i zákonu č. 283/2002 Z. z. – o cestovných náhradách.

38. Vzdialenosť Bratislava – Bojnice a späť predstavuje 372 km, t. j. Bratislava a Bojnice 186 km a v zmysle § 7 ods.1 v spojení s § 7 ods.4 z. č. 283/2002 Z. z. – o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 71,80 eur a náhradu za spotrebované pohonné látky vo výške 41,65 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných hmôt) uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 6.12.2021 do 12.12.2021. Spotreba vozidla podľa osvedčenia vozidla 7,6 l benzínu/100 km, cena za 1 l benzínu zistená z údajov Štatistického úradu SR bola 1,47 eur. Výška sumy základnej náhrady za každý 1 km jazdy pre osobné cestné motorové vozidlo ku dňu 12.12.2021 bola 0,193 eur. Náhrada za spotrebované pohonné hmoty pri vzdialenosti 372 km x spotreba 0,076 l/1 km x cena PHM 1,47 eur/1 = 41,65 eur náhrada za prejdené kilometre 372 km x 0,193 eur = 71,80 eur. 41,65 eur + 71,80 eur = 113,45 eur. Súd na základe uvedených výpočtov žalobe vyhovel a priznal žalobcovi proti žalovanej nárok na náhradu škody vo výške 113,45 eur.

39. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 7 % ročne podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.2 Občianskeho zákona.

40. Žalobca zobral žalobu späť sčasti pred začatím pojednávania, preto súd akceptoval toto späťvzatie a konanie v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 5 % od 13.12.2021 do 7.11.2022 zastavil.

41. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 Civilného sporového poriadku.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu z dôvodu, že podľa názoru súdu pri každom nezrealizovanom styku treba samostatne skúmať zavinenie, tiež príčinný vzťah a konkrétne okolnosti nerealizovania tohto styku. Súd nezistil v danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa nepriznať úspešnému žalobcovi náhradu trov konania. Súd je toho názoru, že podanie žalôb za jednotlivé nerealizované stretnutia s maloletým synom, keď žalovaná porušila právnu povinnosť daná jej vykonateľným súdnym rozhodnutím, nemôže byť zjavným zneužitím práva. S týmto sa stotožnil aj Okresný súd Prievidza v uznesení, ktorým nespojil všetky veci na spoločné konanie (sp. zn. 8C 34/2022). V jednotlivých konaniach je potrebné vykonať dokazovanie, ktoré by bolo obtiažné vykonať na jednom pojednávaní. Žalobca aj žalovaná uvádzajú v týchto sporoch rôzne skutkové tvrdenia, ktoré nie sú totožné. Styk žalobcu s maloletým synom nebol realizovaný až do rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Em 2/2022 zo dňa 17.mája 2023, na ktorý súd poukazuje. Súd z týchto dôvodov náhradu trov konania žalobcovi priznal v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.